

Nr 487.

Av herr **Söderquist m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändring i uppbördsförordningen den 31 december 1945 (nr 896)*.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 244 med förslag till förordning om ändring av uppbördsförordningen av den 31 mars 1945 upptas till behandling bl. a. frågan om särskild ränta å kvarstående skatt samt räntegottgörelse å för mycket erlagd preliminärskatt.

Propositionens förslag beträffande ränta å kvarstående skatt motiveras med att det är angeläget att söka hindra de skattefria lån, som staten »beviljar» de skattebetalare, vilka inbetala ett väsentligt lägre belopp än vad som sedan kommer på deras del vid den slutliga skattens fastställande. De skattskyldiga, som vilja erlagga ytterligare preliminär skatt efter deklARATIONENS utgång, skola beredas tillfälle göra detta senast den 15 april året efter inkomståret. Departementschefen föreslår nu, att 6 % ränta skall räknas å kvarstående skatt efter den 15 april året efter inkomståret och avse ett års tid.

I likhet med en del remissinstanser — såsom länsstyrelsen i Kopparbergs län och Kooperativa förbundet — anse vi att denna ränta är för hög. En räntemarginal på 4 % emellan de pengar, som staten själv får till »låns» genom att vissa skattebetalare betala för mycket, och de medel, som staten »lånar» genom att vissa skattebetalare inbetala för litet i preliminärskatt, måste ytterligare bidra till att göra vårt skattesystem impopulärt. Det bör finnas någon överensstämmelse emellan förevarande räntesatser och dem som tillämpas av ordinarie kreditinstitutioner. Från denna synpunkt anse vi en räntesats av 4 % å restskattebelopp vara tillräcklig.

Med stöd av det ovan anförda hemställa vi,

att 34 § 3 mom. uppbördsförordningen den 31 december 1945 måtte få följande lydelse:

3 mom. Överstiger i 1 mom. omförmäld slutlig skatt den skattskyldige gottskriven preliminär skatt med minst en femtedel av den slutliga skatten, skall den skattskyldige till statsverket erlagga ränta med fyra procent, för en beräknad tid av ett år, å det överskjutande beloppet — — — omförmäld ränta.

Stockholm den 25 april 1950.

Martin Söderquist.

E. A. Lindblom.

Gunnar Spetz.